

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Formularium Episcopale

Barbosa, Agostinho

Coloniae Agrippinae, 1680

67. Regulares ad saeculariu[m] Confessiones, seu ad Verbum Dei praedicandu[m] semel & simpliciter admissi per Episcopum quando possint per eum reprobari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10456

etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma de hoc servanda foret, illorum omnium tenores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Julij 1636. Pont. nostri anno 13.

De non jejunando in vigilia S. Joannis Baptistæ, quando contingat in die solemnitatis Corporis Christi.

LXVI.

Part. 1. tit. 2. gloss. 5. à n. 8.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

CUm evenire quandoque possit, ut vigilia Sancti Joannis Baptistæ in diem festum Solemnitatis Sanctissimi Corporis Domini nostri JESU CHRISTI incidat. Nos attendentes diem festum hujusmodi, quo tanti Sacramenti institutio summa totius populi Christiani lætitia colitur; è principibus anni festivitatis existere, prop-

terea de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio deinceps perpetuis futuris temporibus quoties vigiliam prædictam in dictum diem festum solemnitatis Sanctissimi Corporis Domini nostri JESU CHRISTI incidere contigerit, non esse jejunandum, neque à carnibus abstinendum in die festo hujusmodi, sed anticipandum jejunium die immediatè antecedenti, nempe feria quarta, prout jejunaretur in ipsa vigilia Apost. auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Voluimus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur; quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem. J. sub annulo Piscatoris die 13. Octob. 1638. Pontif. nostri anno 16. M. A. Maraldus.

Regulares ad sæcularium Confessiones, seu ad verbum Dei prædicandum semel, & simpliciter admissi per Episcopum, quando possint per eum reprobari.

LXVII.

LXVII.

Part. 3. alleg. 25.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Alia à nobis emanarunt litterarum tenoris sequentis, videlicet à tergo, Dilecto nostro Balthasari S. R. E. Presbytero Cardinali de Sandoual nuncupato Ecclesie Gienensis ex concessione & dispensatione Apost. Præsuli *intus vero*. Urbanus Papa VIII. Dilecte fili noster salutem & Apost. benedictionem. Cum sicut nuper exponi fecisti in tuis civitate, & diocesi Gien. multi diversorum Ordinum Religiosi sub prætextu, quod ad Sacras Confessiones audiendas, & verbum Dei prædicandum semel approbati fuerint, absque tua licentia Confessiones prædictas audiant, & verbum prædicent non sine gravi Christi fidelium scandalo, & eorum salutis animarum detrimento: & licet per censuras & pœnas Ecclesiasticas contra eosdem processeris, istamen vigore cujusdam privilegii à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro ad favorem Mendicantium emanati, se ab alio quam à Rom. Pontifice pro tempore existente excommunicari minimè posse prætendant. Nos inconvenientibus hujusmodi juxta creditum. Nobis desuper Apost. servitutis officium quantum cum Domino possumus obviare, teque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, supplicationibus

tuo nomine. Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum consilio, tibi Religiosis prædictis, ne absque expressa tua licentia Sacras Confessiones de cætero audire, minusque Verbum Dei prædicare audeant, & præsumant, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas autoritate nostra, inhiberi, eosdemque ad exhibendum tibi licentias, quas illi desuper à te, sive à prædecessoribus tuis Ecclesie Gienensis Præsulibus, vel Administrato-ribus obtinuerint, ad hoc ut eas, vel confirmes, vel revoces, prout ad divini cultus augmentum, & animarum Civitatis & Diocesis prædictarum salutem, & confirmationem in Domino expedire judicaveris, cogendi, & compellendi facultatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur, non obstantibus quibuscunque constitutionibus & ordinationibus Apost. etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, nec non præd. Clementis prædecessoris, & quibusvis aliis privilegiis in vim Cruciatæ sanctæ eis quomodolibet competentibus indultis, & litteris Apost. sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibuscunque derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Kk 3

Qui-

Quibus omnibus, & singulis si pro illorum sufficienti derogatione illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servata foret, illorumque tenor pro plenè & sufficienter expressis haberi, illis alias in suo robore permansuris hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 13. Octobr. 1617. Pont. nostri anno quinto. Nunc autem litibus & controversijs quæ inter Ordinarium Gien. ex una, ac Religiosos prædictos ex altera partibus de & super præinsertis prædictis, ut accepimus, ad præsens vigent, & de cætero oriri possint, quantum cum Domino possumus obviam ire, ac desuper opportuno declarationis nostræ ministerio providevoleantes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs & consultationibus Episcoporum ac Regularium præpositorum consilio partibus auditis, reque mature discussa, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus præinsertas litteras hujusmodi ita esse intelligendas & declarandas, ut Regulares quidem in Civitate, & Diœcesi Gien, à prædecessoribus Episcopis examinati & approbati ad Confessiones personarum sæcularium audiendas à præsentente Episco-

po successore pro majori conscientia suæ quiete possint iterum examinari, ac si minus idonei reperti fuerint, reprobati, ad præscriptum constitutionis san. mem. Pii Papæ V. prædecess. nostri hac de re editæ, sed illi, quos idemet Episcopus approbavit, siquidem hujusmodi approbationem obtinuerint ad certum tempus, eo elapso non possint Confessiones audire absque nova Episcopi ipsius licentia, & approbatione, prævio etiam si iidem libuerit, novo examine. Illi autem, quos ipsemet Episcopus ad Confessiones hujusmodi audiendas semel admittit simpliciter, ac sine ulla temporis præfinitione nullatenus possint ab eodem reprobari sine nova causa eaque ad Confessiones ipsas concernente. Cæterum an ea causa subsit, necne, Episcopum non teneri ipsis Regularibus edicere sed Sedi Apost. duntaxat, ubi eam sibi aperiri postularit. Ad hæc, quod in eisdem præinsertis litteris dicitur Regulares non posse verbum Dei prædicare sine Episcopi licentia, id locum sibi vendicare; in his tantum Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, cum in aliis Ecclesiis sui Ordinis sufficiat Episcopi benedictio petita, licet non obtenta, ita tamen, ut si Episcopus non modo benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiã Regularibus prohibuerit quo minus prædicent, tunc illo contradicente in sui quidem Ordinis Ecclesiis liceat illis prædicare, quemadmodum Sacri Concil. Trident. decretis salubriter est cautum. Quod si Regulares sive in
Con-

Confessionibus audiendis, siue in prædicando aduersus ea quæ superius declaravimus, quoquo modo deliquerint, in vim earundem præinfertarum litterarum ab Episcopo Gien, coerceri & puniri possint, etiam censuris Ecclesiasticis, sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Iudices Ordinarios & delegatos, & causarum Palatii Apost. Auditores iudicari, & defeniri debere, ac irritum & inane, quidquid seculus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinfertis litteris huiusmodi volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 30. Januar. 1639. Pontif. nostri anno 6.

Postmodum hac de re in Sacra Congr. S. R. E. Cardinalium negotiis ac consultationibus Episcoporum ac Regularium preposita dubitatum fuit, an Episcopus, Regularis ad Confessiones personarum secularium audiendas approbavit, possint eosdem ex nova causa ab eisdem Confessionibus audiendis suspendere, aut licentias illis concessas revocare, non obstantibus quibuscunque privilegiis in favorem quarumcunque personarum atque Ordinum, & qualis huiusmodi causa esse debeat? Eadem S. Congreg. censuit Episcopum quamvis simpliciter, & absque ulla temporis præfinitione approbavit Regularis ad Confessiones personarum

secularium audiendas, posse tamen eosdem, si nova causa superveniat, ut supra suspendere, ac licentias illis concessas revocare, dummodo huiusmodi confessiones ipsas concernat. Ceterum si Regularis cum scandalo, aut alias in honestè vivant, vel aliquod delictum committant, propter quod rationabili Episcopi iudicio videantur à Confessionibus suspendi; in quo ipsius Episcopi conscientiam voluit esse exoneratam, cum præcipua ministri qualitas sit integritas vita ac morum honestas; utique eam causam ad ministrum confessionis pertinere, ac proinde nihil obstare, quominus ob eam possit Episc. Regularis utique à semetipso approbatus suspendere, aut expellere à confessionibus audiendis. Dat. Roma die 30. Augusti 1630 quam Sacra Congr. sententiam Sanctissimus D. N. ad se relatum approbavit die 31. eiusdem Fr. Antonius Cardinalis S. Honorij P. Fagnanus Secret.

Ecclesia à qua Episcopus de suo consensu transfertur, ab eo tempore vacat, quo idem Episcopus ab illius vinculo, in Consistorio absolvitur, etiam ante expeditionem litterarum, vel adeptam Secundæ Ecclesiæ possessionem, posteaquam verò ex testimonio, seu documento Secretarii Sacri Collegii, vel alio huiusmodi absolutio- nis notitiam Episcopus translatus habuerit.